

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 13.1.2006
KOM(2006) 1 wersja ostateczna

2003/0262 (COD)

**KOMUNIKAT KOMISJI
DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**

na mocy art. 251 ust. 2 akapit drugi Traktatu WE

dotyczący

**wspólnego stanowiska przyjętego przez Radę w celu przyjęcia rozporządzenia
Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dodawania do żywności witamin i
składników mineralnych oraz niektórych innych substancji**

**KOMUNIKAT KOMISJI
DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**

na mocy art. 251 ust. 2 akapit drugi Traktatu WE

dotyczący

**wspólnego stanowiska przyjętego przez Radę w celu przyjęcia rozporządzenia
Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dodawania do żywności witamin i
składników mineralnych oraz niektórych innych substancji**

1- INFORMACJE PODSTAWOWE

Data przekazania wniosku Parlamentowi Europejskiemu i Radzie 10 listopada 2003 r.
(dokument COM(2003) 671 wersja ostateczna - 2003/0262 (COD)):

Data wydania opinii przez Europejski Komitet Ekonomiczno- 31 marca 2004 r.
Społeczny:

Data wydania opinii przez Parlament Europejski w pierwszym 26 maja 2005 r.
czytaniu:

Data przyjęcia wspólnego stanowiska: 8 grudnia 2005 r.

2- CEL WNIOSKU KOMISJI

Proponowane rozporządzenie obejmuje dodawanie do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji.

Głównymi celami wniosku są:

- usprawnienie swobodnego przepływu towarów na wspólnym rynku,
- przyczynianie się do zwiększenia poziomu ochrony zdrowia ludzkiego,
- zwiększenie bezpieczeństwa prawnego podmiotów gospodarczych oraz promowanie innowacji poprzez proporcjonalne środki,
- zapewnienie uczciwej konkurencji w obszarze żywności.

Proponowane rozporządzenie:

- wymienia w załączniku I witaminy i składniki mineralne, które mogą być dodawane, a w załączniku II preparaty witaminowe i sole mineralne, które mogą być wykorzystywane,

- ustanawia pewne ograniczenia dotyczące żywności, do której mogą być dodawane witaminy i składniki mineralne,
- ustanawia kryteria określania maksymalnych poziomów witamin i składników mineralnych poprzez procedurę Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,
- ustanawia minimalne poziomy witamin i składników mineralnych poprzez procedurę Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,
- ustanawia odpowiednie szczegółowe zasady etykietowania, prezentacji i reklamy produktów, do których dodano witamin i składników mineralnych, w drodze uzupełnienia innych tego rodzaju horyzontalnych zasad mających zastosowanie do wszelkiej żywności lub odstępstwa od nich,
- umożliwia Państwom Członkowskim wprowadzenie wymogu powiadamiania o wprowadzeniu do obrotu tych produktów w celu ułatwienia ich monitorowania,
- ustanawia podstawę dla nadzoru, a w niezbędnych przypadkach również regulacji prawnej, dodawania do żywności niektórych substancji innych niż witaminy i minerały.

3- UWAGI DO WSPÓLNEGO STANOWISKA

3.1 PODSUMOWANIE STANOWISKA KOMISJI

Komisja popiera wspólne stanowisko przyjęte przez Radę kwalifikowaną większością. Jest ono zgodne z celami i podejściem przyjętymi w pierwotnym wniosku Komisji oraz bierze pod uwagę kilka poprawek zaproponowanych przez Parlament Europejski.

3.2 POPRAWKI WPROWADZONE PRZEZ PARLAMENT EUROPEJSKI W PIERWSZYM CZYTANIU, KTÓRE ZOSTAŁY PRZYJĘTE PRZEZ KOMISJĘ I WŁĄCZONE DO WSPÓLNEGO STANOWISKA

Wspólne stanowisko oddaje całkowicie lub częściowo charakter 17 z 23 poprawek, które były możliwe do zaakceptowania przez Komisję w całości, częściowo, co do zasady lub po wprowadzeniu zmian redakcyjnych, oraz 3 poprawek, w stosunku do których Komisja zaznaczyła od razu, że nie może ich zaakceptować.

Ograniczenia w zakresie dodawania witamin i składników mineralnych

W ramach wspólnego stanowiska włączono do art. 4 poprawki 49/rev i 54/rev, wprowadzając odstępstwo dotyczące dodawania witamin i składników mineralnych do dokładnie określonych tradycyjnych napojów zawierających ponad 1,2 objętości alkoholu. *nne substancje*

We wspólnym stanowisku włączono art. 10 i 11 pierwotnego wniosku Komisji w sprawie dodawania niektórych innych substancji do żywności do art. 8, upraszczając tekst i określając procedurę oceny tych substancji, zgodnie z wnioskami zawartymi w poprawkach 34, 35 i 55.

Załącznik II

We wspólnym stanowisku do załącznika II rozporządzenia dodano siarczan wapnia jako dopuszczone źródło minerałów, uwzględniając poprawkę 44. Ponadto zachowano w tym samym załączniku sole sodowe i potasowe kwasu ortofosforowego i dwupalmitynian pirydoksyny jako źródło witaminy B6. Zachowanie tych substancji w załączniku II ma identyczne skutki jak poprawki 45 i 46.

Inne

Poprawka 1 (ostatnia część) została uwzględniona w nowym brzmieniu motywu 8 wspólnego stanowiska. Komisja wprowadzie początkowo zaznaczyła, że nie może zaakceptować poprawki 1, jednak jest gotowa poprzeć tę zmianę redakcyjną w związku z dążeniem do uproszczenia tekstu art. 2 i 3 (skreślenie pojęć „przywrócenia”, „żywności zastępczej” i „ekwiwalentu żywnościowego”).

Poprawka 2 (pierwsza część) została włączona do wspólnego stanowiska w motywie 10.

Poprawkę 4 uwzględniono częściowo i co do zasady w motywie 2 oraz w drugiej części art. 11 ust. 2.

Poprawka 5 i poprawka 25 zostały włączone co do zasady poprzez preredagowanie art. 6 ust. 6. Komisja uznaje, że załącznik do dyrektywy 90/496/EWG w sprawie oznaczania wartości odżywczej środków spożywczych jest niekompletny, dlatego może poprzeć tę zmianę redakcyjną i zobowiązuje się w deklaracji do odzwierciedlenia w rozporządzeniu w sprawie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji modyfikacji, które mogą zostać przyjęte przy przyszłych przeglądach dyrektywy.

Poprawki 13 i 41 zostały częściowo odzwierciedlone w art. 3 ust. 3, który określa że modyfikacje załączników I i II przyjmowane są z uwzględnieniem opinii Urzędu.

Poprawkę 16 odzwierciedlono częściowo w art. 17 ust. 1 lit. b) oraz w art. 9 ust. 2 lit. d), zgodnie z którym podczas wstępnego okresu przejściowego Państwa Członkowskie mogą dopuszczać na swoim terytorium stosowanie witamin i składników mineralnych niewymienionych w załącznikach do rozporządzenia pod warunkiem przedłożenia Komisji dokumentacji. Lista tych substancji zostanie następnie opublikowana w rejestrze wspólnotowym, który będzie udostępniany publicznie.

Poprawka 17 (pierwsza część) została włączona do wspólnego stanowiska w art. 17 ust. 2.

Poprawkę 31 uwzględnia art. 9 ust. 2 lit. d) dotyczący publikacji w rejestrze wspólnotowym informacji na temat przepisów krajowych dotyczących obowiązkowego dodawania witamin i składników mineralnych.

Poprawka 38 (ostatnia część) została częściowo wzięta pod uwagę w art. 9 ust. 2 lit. d) wspólnego stanowiska. Informacja dotycząca obowiązkowego dodawania witamin i składników mineralnych zostanie zawarta w rejestrze wspólnotowym.

Poprawka 39 została częściowo rozpatrzona w art. 11 ust. 2 lit. b) wspólnego stanowiska, dotyczącym konieczności powiadamiania o zakazach lub ograniczeniach stosowania niektórych innych substancji.

3.3 POPRAWKI WPROWADZONE PRZEZ PARLAMENT EUROPEJSKI W PIERWSZYM CZYTANIU, KTÓRE ZOSTAŁY PRZYJĘTE PRZEZ KOMISJĘ I NIE ZOSTAŁY WŁĄCZONE DO WSPÓLNEGO STANOWISKA

Ze względu na znaczny poziom zbieżności pomiędzy poprawkami Parlamentu możliwymi do zaakceptowania przez Komisję i wspólnym stanowiskiem, Komisja zgodziła się na kompromis nieobejmujący niewielkiej liczby zmian, które – przynajmniej częściowo – mogłyby zostać przez nią przyjęte (poprawka 11 dotycząca bioprzyswajalności dodawanych witamin i składników mineralnych, poprawki 12 i 28 dotyczące konieczności etykietowania, prezentacji i reklamy niewprowadzających w błąd konsumentów, poprawka 22 zawierająca propozycję wzięcia pod uwagę ilości witamin i składników mineralnych spożywanych w suplementach diety przy ustalaniu poziomów maksymalnych, poprawka 40 nakładająca obowiązek konsultacji ze Stałym Komitetem ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt przy powiadamianiu Komisji przez Państwa Członkowskie o nowych przepisach oraz poprawka 42 zawierająca propozycję komunikowania Komisji i publikowania powiadomień w sprawie wprowadzania do obrotu żywności objętej rozporządzeniem). Komisja pragnie przypomnieć, że do obaw wyrażonych w niektórych z tych poprawek wyraźnie ustosunkowano się we wspólnym stanowisku, a w szczególności w motywie 10 ustosunkowano się do poprawki 11, w art. 7 ust. 2 do poprawek 12 i 28 oraz w motywie 15 i art. 6 ust. 3 b) do poprawki 22.

Komisja pragnie również przypomnieć, że jeżeli chodzi o modyfikację obowiązkowych elementów oznaczania wartości odżywczej, w art. 6 ust. 6 wspólnego stanowiska zawarto wyraźne odniesienie do niekompletności Załącznika do dyrektywy 90/496/EWG. Ponadto wspólne stanowisko zawiera oświadczenie Komisji wskazujące na jej intencję dokonania przeglądu Załącznika do dyrektywy 90/496/EWG w sprawie oznaczania wartości odżywczej oraz w jego wyniku odzwierciedlenia tych modyfikacji w rozporządzeniu w sprawie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji. Komisja zobowiązuje się również do przedstawienia w ciągu dwóch lat od przyjęcia rozporządzenia wniosku dotyczącego ustanowienia maksymalnych/minimalnych ilości witamin i składników mineralnych i wszelkich związanych z nimi warunków. Komisja jest zdania, iż odpowiada to zasadniczo celowi poprawek 21, 26 i 30.

3.4 NOWE PRZEPISY WPROWADZONE WE WSPÓLNYM STANOWISKU RADY

We wspólnym stanowisku w art. 2 skreślono pojęcia „przywrócenia”, „żywności zastępczej” i „ekwiwalentu żywnościowego” jako powodów dodawania witamin i składników mineralnych do środków spożywczych oraz, co za tym idzie, wymagania i warunki dotyczące dodawania witamin i składników mineralnych do żywności w art. 3 i 6. Komisja może zaakceptować te zmiany w ramach dążenia do uproszczenia.

Dla zachowania jasności Komisja jest gotowa zaakceptować wspólne ujęcie wszystkich środków przejściowych w nowym art. 17 oraz wynikające z tego skreślenie art. 4 pierwotnego wniosku odnoszącego się do środków przejściowych dotyczących dodawania do żywności witamin i składników mineralnych.

Aby ułatwić Państwom Członkowskim monitorowanie swoich rynków, Komisja może wyrazić zgodę, by wymagały one powiadamiania zarówno przy wprowadzaniu do obrotu jak i wycofywaniu z ich rynków produktów, do których dodano witamin i składników mineralnych (art. 15).

Komisja popiera skreślenie chlorku sodu z załącznika II wraz z zawartym w motywie 10 wyjaśnieniem, że środek ten może nadal być stosowany jako składnik do przygotowywania żywności.

4- WNIOSEK

W świetle powyższych uwag Komisja zgadza się ze wspólnym stanowiskiem Rady dotyczącym przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji.

5- DEKLARACJE

Deklaracje Komisji dotyczące protokołu Rady zostały załączone do niniejszego komunikatu.

ZAŁĄCZNIK

DEKLARACJE KOMISJI

OŚWIADCZENIE RADY I KOMISJI

„Rada i Komisja oświadczają, że wszelkie oświadczenia (komunikat lub przedstawienie, które nie jest obowiązkowe w świetle prawa wspólnotowego lub krajowego, łącznie z przedstawieniem obrazowym, graficznym lub symbolicznym) dotyczące dodawania witamin i minerałów, takie jak: „z zawartością...”, „z odtworzoną zawartością ...”, „z dodatkiem ...”, „wzbogacony ...” należy traktować jako mające dla konsumenta takie samo znaczenie jak oświadczenie „źródło...”, zgodnie z definicją zawartą w załączniku do rozporządzenia w sprawie oświadczeń żywieniowych i oświadczeń zdrowotnych w odniesieniu do środków spożywczych”.

OŚWIADCZENIE KOMISJI

„W ramach art. 4 „Ograniczenia w zakresie dodawania witamin i minerałów” (akapit drugi) Komisja zbada możliwość dodania innych kategorii środków spożywczych takich jak wyroby cukiernicze”.

OŚWIADCZENIE KOMISJI

„W ramach refleksji dotyczącej przeglądu dyrektywy Rady 90/496/EWG w sprawie oznaczania wartości odżywczej środków spożywczych, Komisja zamierza rozważyć następujące elementy w odniesieniu do witamin i minerałów:

- przegląd/uaktualnienie wartości referencyjnych zawartych w załączniku do dyrektywy 90/496/EWG oraz poziomów, które można uznać za znaczące ilości,
- ustalenie poziomów tolerancji dla dopuszczalnego odchylenia od zawartości dodanych witamin i minerałów deklarowanych na etykiecie określającej wartości odżywcze.

Wszelkie modyfikacje obowiązkowych elementów oznaczania wartości odżywczej, jakie mogą zostać przyjęte w przyszłości w wyniku przeglądu dyrektywy dotyczącej oznaczania wartości odżywczej, znajdą swoje odzwierciedlenie w art. 7 ust. 3 rozporządzenia w sprawie dodawania witamin i minerałów oraz niektórych innych substancji do środków spożywczych.

Komisja zamierza możliwie szybko, a w każdym razie w ciągu dwóch lat od przyjęcia niniejszego rozporządzenia, przedstawić wniosek w sprawie ustanowienia maksymalnych i minimalnych ilości witamin i minerałów oraz wszelkich warunków regulujących ich dodawanie do środków spożywczych, o których mowa w art. 6 ust. 2”.

OŚWIADCZENIE KOMISJI

„Komisja potwierdza, że zamieszczanie informacji uzupełniających na etykietach w celu zwrócenia uwagi określonych kategorii konsumentów na pewne zagrożenia, jakie niektóre substancje mogą dla nich stanowić, może zostać przewidziane na zasadzie warunkowej podczas ustalania maksymalnej dopuszczalnej zawartości niektórych substancji wyszczególnionych w załączniku I, o ile podawanie takich informacji jest uzasadnione z punktu widzenia ochrony zdrowia publicznego”.